Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 183/2005,**

12. jaanuar 2005,

millega kehtestatakse söödahügieeni nõuded

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 35, 8.2.2005, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009, 11. märts 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M2**	Komisjoni määrus (EL) nr 225/2012, 15. märts 2012	L 77	1	16.3.2012
►**M3**	Komisjoni määrus (EL) 2015/1905, 22. oktoober 2015	L 278	5	23.10.2015

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 183/2005,

12. jaanuar 2005,

millega kehtestatakse söödahügieeni nõuded

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 37 lõiget 2 ja artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Loomakasvatussaaduste tootmisel on ühenduse põllumajandussektoris väga tähtis osa. Selle tegevuse rahuldavad tulemused sõltuvad olulisel määral ohutu ja kvaliteetse sööda kasutamisest.

(2) Inimeste ja loomade tervise kaitse kõrge taseme poole püüdlemine on toidualaste õigusnormide üks põhieesmärkidest, nagu see on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused. ([3]) See määrus näeb siseriiklike ja ühenduse toidualaste õigusnormide jaoks ette ka muud ühised põhimõtted ja määratlused, sealhulgas ühenduse piires sööda vaba liikumise saavutamise eesmärgi.

(3) Nõukogu direktiiv 95/69/EÜ ([4]) kehtestas loomatoidusektori teatavate kategooriate ettevõtete ja vahendajate suhtes kohaldatavad tingimused ja korra, et võimaldada neil tegutseda. Kogemused on näidanud, et need tingimused ja see kord on söödaohutuse tagamisele tugevaks aluseks. See direktiiv kehtestas ka nõukogu 30. juuni 1982. aasta direktiivis 82/471/EMÜ teatavate loomasöötadena kasutatavate toodete kohta ([5]) loetletud teatavaid aineid tootvate ettevõtete tunnustamise tingimused.

([1]) ELT C 32, 5.2.2004, lk 97.
([2]) Euroopa Parlamendi 31. märtsi 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 21. detsembri 2004. aasta otsus.
([3]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).
([4]) EÜT L 332, 30.12.1995, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).
([5]) EÜT L 213, 21.7.1982, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

▼B

(4) Komisjoni 9. juuli 1998. aasta direktiivis 98/51/EÜ, (millega sätestatakse teatud rakendusmeetmed nõukogu direktiivile 95/69/EÜ, millega nähakse ette teatavate loomatoidusektoris tegutsevate ettevõtete ja vahendajate tunnustamise ja registreerimise tingimused ja kord) ([1]) nähti ette teatavad meetmed, mis muu hulgas hõlmasid kolmandatest riikidest importimise korda.

(5) Kogemused on samuti näidanud vajadust tagada, et kõik söödakäitlemisettevõtted, kaasa arvatud akvakultuuriettevõtted, tegutsevad kooskõlas ühtlustatud ohutusnõuetega, ning vajadust korraldada üldine läbivaatus, et võtta arvesse vajadust tagada inimeste ja loomade tervise ning keskkonnakaitse kõrgem tase.

(6) Käesolevas määruses sätestatud uute hügieenialaste õigusnormide peamine eesmärk on tagada tarbijakaitse kõrge tase seoses toiduja söödaohutusega, võttes eriti arvesse määruses sisalduvaid järgmisi põhimõtteid:

a) vastutus söödaohutuse eest lasub eeskätt söödakäitlejal;

b) vajadus tagada söödaohutus kogu toiduahelas, alates sööda tootmisest kuni toidu tootmiseks peetavate loomade söötmiseni;

c) ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteemi (HACCP) põhimõtetel rajaneva korra üleüldine täitmine, mis koos heade hügieenitavade rakendamisega peaks tõhustama söödakäitlejate vastutust;

d) hea tava juhised on väärt abivahend, mis aitab söödakäitlejatel pidada söödaahela kõikidel tasemetel kinni söödahügieenialastest õigusnormidest ning HACCP põhimõtetest;

e) vajadus kehtestada teaduslikel ohukriteeriumidel põhinevad mikrobioloogilised kriteeriumid;

f) vajadus tagada, et imporditud sööt vastab vähemalt samaväärsetele standarditele kui ühenduses toodetud sööt.

(7) Registreerimise ja tunnustamise süsteemi täielikuks kohaldamiseks kõikide söödakäitlejate suhtes, ning seega täieliku jälgitavuse saavutamiseks, on asjakohane tagada, et nad hangivad ja kasutavad üksnes sööta, mis on pärit käesoleva määrusega kooskõlas registreeritud ja/või tunnustatud ettevõtetest.

(8) Söödaohutuse tagamiseks alates esmatootmisest kuni turuleviimise või eksportimiseni kaasa arvatud on vaja integreeritud lähenemisviisi. Sööda esmatootmine hõlmab tooteid, mis läbivad üksnes lihtsa füüsilise töötluse, näiteks puhastamise, pakendamise, ladustamise, loomuliku kuivatamise või sileerimise.

([1]) EÜT L 208, 24.7.1998, lk 43.

▼B

(9) Proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtete kohaselt ei tuleks ühenduse õigusnorme kohaldada teatavatel oma vajadusteks koduse söödatootmise juhtudel ning teatavate loomade söötmise korral ega sööda esmatoodangu väikeste koguste otsetarnimise suhtes kohalikul tasandil või lemmikloomatoidu jaemüügi suhtes.

(10) Sööda esmatootmise tasandil esinevad terviseriskid tuleks määratleda ja neid piisavalt kontrollida, et tagada käesoleva määruse eesmärkide täitmine. Käesolevas määruse aluspõhimõtteid tuleks seepärast kohaldada põllumajandusettevõtete suhtes, mis toodavad sööta üksnes oma tootmise tarbeks, ning samuti sööta turustavate põllumajandusettevõtete suhtes. Arvesse tuleks võtta seda, et oht on väiksem, kui sööta toodetakse ja kasutatakse selliste loomade söötmiseks, keda kasutatakse üksnes koduseks tarbimiseks, või loomade tarbeks, keda toidu tootmisel ei kasutata. Väikeste söödakogustega kauplemist kohalikul tasandil ning lemmikloomatoidu jaemüüki käsitletakse käesoleva määruse raames eraldi.

(11) HACCP põhimõtete kohaldamine sööda esmatootmise suhtes on Euroopa hügieenialaste õigusaktide keskpika tähtajaga eesmärk. Samas peaksid hea tava juhised juba julgustama täitma asjakohaseid hügieeninõudeid.

(12) Söödaohutust mõjutavad mitmed tegurid. Õigusaktidega tuleks ette näha minimaalsed hügieeninõuded. Kontrollimaks, kas söödakäitlejad täidavad neid nõudeid, peaksid toimuma ametlikud kontrollid. Peale selle peaksid söödakäitlejad võtma meetmeid või rakendama menetlusi söödaohutuse kõrge taseme saavutamiseks.

(13) HACCP põhimõtted võivad olla söödakäitlejatele abiks söödaohutuse kõrge taseme saavutamisel. HACCP põhimõtteid ei tohiks pidada enesekontrolli viisiks ning samuti ei asenda need ametlikke kontrolle.

(14) HACCP põhimõtete rakendamine nõuab söödakäitlemisettevõtete töötajatelt täielikku koostööd ja pühendumust.

(15) Sööda tootmisel peaksid HACCP põhimõtted võtma arvesse *Codex Alimentarius*'es sisalduvaid põhimõtteid, kuid samas võimaldama kõikides olukordades piisavat paindlikkust. Mõnikord ei ole söödakäitlemises võimalik kriitilisi kontrollpunkte kindlaks määrata ning mõningatel juhtudel võivad head tavad asendada kriitiliste kontrollpunktide seiret. Samamoodi ei tähenda *Codex Alimentarius*'es sätestatud "kriitiliste piiride" kehtestamise nõue seda, et igaks juhtumiks tuleb kindlaks määrata kindel arvväärtus. Selles koodeksis sätestatud dokumentide säilitamise nõue peab olema paindlik, et väga väikestele ettevõtetele ei tekiks põhjendamatult suurt koormust. Tuleks tagada, et söödakäitlemisettevõttes esmatootmise tasandil tehtavad toimingud, kaasa arvatud seonduvad toimingud ja sööda segamine söödalisanditega eranditult ettevõtte enda tarbeks, ei pea toimuma kooskõlas HACCP põhimõtetega.

▼B

(16) Paindlikkust on vaja ka selleks, et tulla vastu eriliste geograafiliste piirangutega piirkondades asuvate söödakäitlemisettevõtete vajadustele või seoses struktuuriliste vajadustega. Paindlikkus ei tohiks aga ohustada söödahügieeni eesmärke. Vajaduse korral tuleks ette näha arutelu toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees.

(17) Liikmesriikide pädevate asutuste poolt kõikide söödakäitlemisettevõtete registreerimis- ja tunnustamissüsteem on kohane tagama jälgitavust tootjast lõppkasutajani ning hõlbustama tõhusaid ametlikke kontrolle. Käesolevas määruses ettenähtud süsteemi käivitamiseks ja kasutamiseks võivad liikmesriikide pädevad asutused kasutada olemasolevaid söödakäitlemisettevõtteid käsitlevate andmete kogumise süsteeme.

(18) Asjakohane on säilitada söödakäitlemisettevõtete tunnustamissüsteem toimingute puhul, millega võib sööda tootmisel kaasneda suurem oht. Tuleks ette näha direktiivis 95/69/EÜ sätestatud tunnustamissüsteemi kohaldamisala laiendamise kord.

(19) Tunnustuse saamiseks või registreerimiseks peaksid söödakäitlemisettevõtted vastama mitmele nende tegevuse puhul asjakohasele tingimusele ehitiste, vahendite, töötajate, tootmise, kvaliteedikontrolli, ladustamise ja dokumenteerimise kohta, et tagada nii söödaohutus kui ka toodete jälgitavus. Tuleks ette näha nende tingimuste muutmine, et tagada nende asjakohasus eri tüüpi söödakäitlemisettevõtete puhul. Liikmesriikidele tuleks anda õigus tunnustada ettevõtteid tingimuslikult, kui kohapealne kontroll näitab, et kõik infrastruktuurile ja seadmetele esitatavad nõuded on ettevõttes täidetud. Samuti on vaja määrata sellisele tingimuslikule tunnustusele maksimaalne kehtivusaeg.

(20) Tuleks ette näha registreeringu või tunnustuse ajutine peatamine, muutmine või tühistamine juhul, kui ettevõtted muudavad oma tegevust või lõpetavad selle või ei täida enam oma tegevuse suhtes kehtivaid tingimusi.

(21) Söödaohutuse tagamise oluliseks osaks on sööda ja söödakomponentide jälgitavus kogu söödaahelas. Määrus (EÜ) nr 178/2002 sisaldab õigusnorme sööda ja söödakomponentide jälgitavuse tagamise kohta ning sätestab eri sektorite suhtes kohaldatavate rakendussätete vastuvõtmise korra.

(22) Järjestikused söödakriisid on näidanud, et igasugusel veal söödaahela mis tahes osas võivad olla olulised majanduslikud tagajärjed. Sööda tootmise iseloomulikud jooned ja turustusahela keerukus tähendavad, et sööda eemaldamine turult on keeruline. Majanduskahjud korvatakse sööda- ja toiduahelas sageli avalike vahendite arvel. Majandusliku kahju heastamine ühiskonna jaoks väikeste kulutustega edeneks, kui käitleja, kelle tegevus söödasektoris majanduslikku kahju tekitab, vastutaks selle eest rahaliselt. Kõikide söödakäitlejate suhtes kehtiva rahaliste kohustuste ja finantstagatiste kohustusliku süsteemi loomine näiteks kindlustuse kaudu ei pruugi aga olla teostatav või asjakohane. Seepärast

▼B

peaks komisjon seda küsimust põhjalikult kaaluma, võttes arvesse vastutust reguleerivaid sätteid teiste valdkondade õigusaktides ning liikmesriikides kasutatavaid süsteeme ja tavasid. Sel eesmärgil peaks komisjon esitama aruande ja lisama sellele vajaduse korral seadusandlikud ettepanekud.

(23) Ühendusse imporditav sööt peab vastama määruses (EÜ) nr 178/2002 sätestatud üldistele nõuetele ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 882/2004 (sööda-ja toidu alastele õigusaktidele, loomade tervise ja heaolu eeskirjadele vastavuse tõendamise tagamiseks läbi viidavate ametlike kontrollide kohta) ([1]) sätestatud importimistingimustele. Kaubandushäirete ärahoidmiseks on asjakohane, et kuni rakendusmeetmete elluviimiseni jätkub importimine direktiivis 98/51/EÜ sätestatud tingimustel.

(24) Kolmandatesse riikidesse eksporditavad ühenduse tooted peavad vastama määruses (EÜ) nr 178/2002 sätestatud üldistele nõuetele.

(25) Määruses (EÜ) nr 178/2002 sätestatud toidu- ja söödaalast kiirhoiatussüsteemi on vaja laiendada nii, et see hõlmaks muude kui toidu tootmiseks peetavate loomade tarbeks kasutatavast söödast tulenevaid ohte loomade tervisele või keskkonnale.

(26) Söödahügieeni käsitlevad ühenduse õigusaktid peavad põhinema teadusalastel nõuannetel. Seepärast tuleks vajaduse korral alati nõu pidada Euroopa Toiduohutusametiga.

(27) Et võtta arvesse tehnika ja teaduse arengut, peaks toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee raames toimuma komisjoni ja liikmesriikide vahel tihe koostöö.

(28) Käesolevas määruses on arvestatud WTO sanitaar- ja fütosanitaarmeetmete lepingus sätestatud rahvusvahelisi kohustusi ning *Codex Alimentarius*'es sisalduvaid rahvusvahelisi toiduohutusstandardeid.

(29) Liikmesriigid peaksid kehtestama õigusnormid karistuste kohta käesoleva määruse sätete rikkumise eest ja tagama nende õigusnormide rakendamise. Need karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(30) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([2])

([1]) EÜT L 165, 30.4.2004, lk 1 (parandus: ELT L 191, 28.5.2004, lk 1).
([2]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

(31) Asjakohane on näha käesoleva määruse kohaldamise alguseks ette kaugem kuupäev, et söödakäitlemisettevõtetel, mida määrus mõjutab, oleks aega sellega kohanduda.

(32) Eelnimetatud põhjustel tuleks direktiivid 95/69/EÜ ja 98/51/EÜ kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse:

a) üldised söödahügieenialased õigusnormid;

b) sööda jälgitavuse tagamise tingimused ja kord;

c) üksuste registreerimise ja tunnustamise tingimused ja kord.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmise suhtes:

a) söödakäitlejate tegevus kõikides etappides sööda esmatootmisest kuni turuleviimiseni;

b) toidu tootmiseks peetavate loomade söötmine;

c) sööda import kolmandatest riikidest ja eksport kolmandatesse riikidesse.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmise suhtes:

a) kodune sööda tootmine oma vajadusteks:

i) koduseks isikliku tarbimise eesmärgil toidu tootmiseks peetavate loomade tarbeks ning

ii) loomade tarbeks, keda ei peeta toidu tootmiseks;

b) koduseks isiklikuks tarbimiseks või toiduhügieenialase Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 ([1]) artikli 1 lõike 2 punktis c nimetatud tegevusteks toidu tootmiseks peetavate loomade söötmine;

c) loomade söötmine, keda ei peeta toidu tootmise eesmärgil;

d) sööda esmatoodangu väikeste koguste otsetarnimine kohalikul tasandil tootja poolt kohalikele põllumajandusettevõtetele nende põllumajandusettevõtete tarbeks;

e) lemmikloomatoidu jaemüük.

([1]) ELT L 139, 30.4.2004, lk 1 (parandus: ELT L 226, 25.6.2004, lk 3).

▼B

3. Liikmesriigid võivad lõikes 2 osutatud tegevuse kohta kehtestada õigusnorme ja anda suuniseid. Sellised siseriiklikud õigusnormid ja suunised peavad tagama käesoleva määruse eesmärkide saavutamise.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruses (EÜ) nr 178/2002 määratletud mõisteid, välja arvatud järgmised, eraldi määratletud mõisted:

a) *söödahügieen* – sööda ohtlikkuse kontrollimiseks ning loomade jaoks söömiskõlblikkuse tagamiseks vajalikud meetmed ja tingimused, võttes arvesse sööda kavandatud otstarvet;

b) *söödakäitleja* – füüsiline või juriidiline isik, kes on kohustatud tagama, et tema juhitavas söödakäitlemisettevõttes täidetakse käesoleva määruse nõudeid;

c) *söödalisandid* – loomasöötades kasutatavaid ained ja mikroorganismid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrusele (EÜ) nr 181/2003 loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta; ([1])

d) *üksus* – söödakäitlemisettevõtte mis tahes üksus;

e) *pädev asutus* – liikmesriigi või kolmanda riigi asutus, mis on määratud teostama ametlikke kontrolle;

f) *sööda esmatootmine* – põllumajandussaaduste tootmine, sealhulgas eelkõige taimekasvatus, saagikoristus, lüpsmine, loomade (tapaeelne) pidamine või kalapüük, millest saadavad saadused ei läbi pärast koristust, varumist või püüki ühtki töötlust peale lihtsa füüsilise töötluse.

II PEATÜKK

KOHUSTUSED

Artikkel 4

Üldised kohustused

1. Söödakäitlejad tagavad, et nende tegevus tootmisel, töötlemisel ja turustamisel on igas etapis kooskõlas ühenduse õigusaktidega, nendele vastavate siseriiklike õigusnormidega ning heade tavadega. Eelkõige peavad nad tagama, et nende tegevus vastab käesolevas määruses sätestatud asjakohastele hügieeninõuetele.

2. Toidu tootmiseks peetavate loomade söötmisel võtavad põllumajandustootjad kõik meetmed ja rakendavad kõiki menetlusi, et hoida sööda, loomade ja loomsete saaduste bioloogilise, keemilise ja füüsilise saastumise oht nii väike kui mõistlike vahenditega saavutatav.

([1]) ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.

▼B

Artikkel 5

Erikohustused

1. Sööda esmatootmise tasandil sooritatavate toimingute ning järgmiste nendega seotud toimingute puhul:

a) esmatoodete transport, ladustamine ja käitlemine tootmiskohas;

b) esmatoodete transport tootmiskohast üksusesse;

c) sööda segamine eranditult oma majapidamiste tarbeks, kasutamata lisandeid või nende eelsegusid, välja arvatud silokonservandid,

täidavad söödakäitlejad I lisa asjakohaseid sätteid.

2. Muude kui lõikes 1 osutatud toimingute puhul, sealhulgas sööda segamine eranditult oma majapidamiste tarbeks, kasutades lisandeid või nende eelsegusid, välja arvatud silokonservandid, täidavad söödakäitlejad II lisa asjakohaseid sätteid.

3. Söödakäitlejad:

a) peavad kinni mikrobioloogilistest erikriteeriumidest;

b) võtavad meetmeid või kehtestavad menetlused, et saavutada konkreetseid eesmärke.

▼M1

Punktides a ja b osutatud kriteeriumid ja eesmärgid võtab vastu komisjon. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 31 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼B

4. Söödakäitlejad võivad oma käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmisel tugineda III peatükis ettenähtud suunistele.

5. Toidu tootmiseks peetavate loomade söötmisel täidavad põllumajandustootjad III lisa sätteid.

6. Söödakäitlejad ja põllumajandustootjad hangivad ja kasutavad üksnes sööta, mis pärineb käesoleva määruse alusel registreeritud ja/või tunnustatud üksustest.

Artikkel 6

Ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide (HACCP) süsteem

1. Muid kui artikli 5 lõikes 1 osutatud toiminguid sooritavad söödakäitlejad kehtestavad, rakendavad ja hoiavad toimivana alalise kirjaliku menetluse või menetlused, mis põhineb või põhinevad HACCP põhimõtetel.

▼B

2. Lõikes 1 osutatud põhimõtted on järgmised:

a) teha kindlaks ohud, mida tuleb vältida, kõrvaldada või vähendada vastuvõetavale tasemele;

b) teha kindlaks kriitilised kontrollpunktid etapis või etappides, kus kontroll on ohu vältimiseks, kõrvaldamiseks või vastuvõetava tasemeni vähendamiseks hädavajalik;

c) kehtestada kriitilistes kontrollpunktides kriitilised piirid, mis tähistavad kindlakstehtud ohtude vältimise, kõrvaldamise ja vähendamise puhul vastuvõetava ja keelatu piiri;

d) kehtestada ja rakendada kriitilistes kontrollpunktides tulemuslik seiremenetlus;

e) näha ette korrigeerivad meetmed juhuks, kui seire näitab, et kriitiline kontrollpunkt ei ole enam kontrolli all;

f) näha ette menetlus, mis võimaldaks kontrollida punktides a–e osutatud meetmete tulemuslikkust. Kontrollimismenetlust teostatakse regulaarselt;

g) koostada söödakäitlemisettevõtte laadi ja suurusega vastavuses olevaid dokumente ja arhiive, mis näitaksid punktides a–f osutatud meetmete rakendamise tulemuslikkust.

3. Kui mõnda toodet, protsessi või tootmis-, töötlemis-, ladustamis- ja turustusetappi muudetakse, vaatavad söödakäitlejad oma menetlused läbi ning vajaduse korral muudavad neid.

4. Söödakäitlejad võivad lõikes 1 osutatud menetluste osana kasutada kooskõlas artikliga 20 väljatöötatud suuniseid heade tavade kohta koos HACCP põhimõtete rakendamise suunistega.

5. Käesoleva artikli rakendamise hõlbustamiseks, sealhulgas väikeste ettevõtete jaoks, võidakse artikli 31 lõikes 2 osutatud korras võtta vastu meetmeid.

Artikkel 7

Dokumendid HACCP süsteemi kohta

1. Söödakäitlejad:

a) esitavad pädevale asutusele pädeva asutuse poolt nõutavas vormis tõenduse selle kohta, et nad järgivad artiklit 6;

b) tagavad, et kõik kooskõlas artikliga 6 väljatöötatud menetlusi kirjeldavad dokumendid on alati ajakohased.

2. Pädev asutus võtab lõike 1 punktis a osutatud vormi nõudeid kindlaks määrates arvesse söödakäitlemisettevõtte laadi ja suurust.

3. Käesoleva artikli rakendamiseks võidakse artikli 31 lõikes 2 osutatud korras võtta vastu üksikasjalik kord. See kord võib teatavatel söödakäitlejatel aidata järgida vastavalt III peatükile väljatöötatud HACCP põhimõtteid artikli 6 lõike 1 nõuete täitmisel.

▼B

Artikkel 8

Finantstagatised

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 08. veebruariks 2006 söödakäitlejate tõhusa finantstagatiste süsteemi ettevalmistamiseks aruande finantstagatiste kohta söödasektoris. Lisaks selles kehtivate siseriiklike õigusnormide, süsteemide ja tavade uurimisele, mis on seotud vastutusega sööda- ja sellega seonduvates sektorites, tuleb aruandele vajaduse korral lisada seadusandlikud ettepanekud teostatava ja võimaliku tagatiste süsteemi kohta ühenduse tasandil. Need tagatised peaksid katma kõik kulutused, mille eest käitlejaid võidakse võtta vastutusele ja mis otseselt tulenevad mis tahes sööda, looma või sellest saadud toiduaine turult kõrvaldamisest, käitlemisest ja/või hävitamisest.

2. Söödakäitlejad vastutavad iga asjakohase söödaohutusalase õigusakti rikkumise eest ning käitlejad artikli 5 lõike 2 tähenduses peavad tõestama, et neil on olemas lõikes 1 osutatud ühenduse seadusandlike meetmetega nõutavad finantstagatised.

Artikkel 9

Ametlikud kontrollid, teatamine ja registreerimine

1. Söödakäitlejad teevad pädevate asutustega koostööd vastavalt asjakohastele ühenduse õigusaktidele ning nendele vastavatele siseriiklikele õigusnormidele.

2. Söödakäitlejad:

a) teatavad asjaomasele pädevale asutusele selle nõutavas vormis igast oma üksusest, mis tegutseb sööda tootmise, töötlemise, ladustamise, transpordi või turustamise mis tahes etapis, et see registreerida;

b) annavad pädevale asutusele ajakohast teavet oma iga punktis a osutatud üksuse kohta, sealhulgas teatades pädevale asutusele igast olulisest muutusest olemasoleva üksuse tegevuses või selle sulgemisest.

3. Pädev asutus peab üksuste kohta registrit või registreid.

Artikkel 10

Söödakäitlemisettevõtete tunnustamine

Söödakäitlejad tagavad, et nende üksused, mis on hõlmatud käesoleva määrusega on pädeva asutuse poolt tunnustatud, kui:

1) need üksused tegelevad ühega järgmistest:

   a) määrusega (EÜ) nr 1831/2003 hõlmatud söödalisandite või direktiiviga 82/471/EMÜ hõlmatud ning käesoleva määruse IV lisa 1. peatükis osutatud toodete tootmine ja/või turustamine;

▼B

b) käesoleva määruse IV lisa 2. peatükis osutatud söödalisanditega valmistatud eelsegude tootmine ja/või turustamine;

c) segasööda tootmine turustamiseks või üksnes oma majapidamiste tarbeks, kasutades käesoleva määruse IV lisa 3. peatükis osutatud söödalisandeid või neid sisaldavaid eelsegusid;

2) tunnustamine on nõutav vastavalt selle liikmesriigi siseriiklikule õigusele, kus üksus asub,

või

▼M1

3) tunnustamine on nõutav vastavalt määrusele, mille on vastu võtnud komisjon; kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 31 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 11

Nõuded

Söödakäitlejad ei tegutse ilma:

a) artiklis 9 ettenähtud registreeringuta ega

b) tunnustuseta, kui see on artikli 10 järgi nõutav.

Artikkel 12

Teave tunnustamist käsitlevate siseriiklike sätete kohta

Iga liikmesriik, kes nõuab artikli 10 lõike 2 kohaselt, et tema territooriumil asuvad teatavad üksused peavad olema tunnustatud, teatab komisjonile ja teistele liikmesriikidele asjakohastest siseriiklikest sätetest.

Artikkel 13

Ettevõtete tunnustamine

1. Pädev asutus tunnustab üksust üksnes siis, kui kohapealne kontroll üksuses enne selle tegevuse algust on näidanud, et üksus vastab käesoleva määruse asjakohastele nõuetele.

2. Pädev asutus võib tunnustada üksust tingimuslikult, kui kohapealne kontroll üksuses näitab, et see vastab kõikidele infrastruktuuri ja seadmeid käsitlevatele nõuetele. Täieliku tunnustuse üksusele annab pädev asutus alles siis, kui teine, kolme kuu jooksul pärast tingimusliku tunnustuse andmist tehtud kohapealne kontroll üksuses näitab, et see vastab teistele lõikes 1 osutatud nõuetele. Kui üksus on nõuete täitmisel teinud nähtavaid edusamme, kuid ei vasta veel kõikidele nõuetele, võib pädev asutus tingimuslikku tunnustust pikendada. Tingimusliku tunnustuse kehtivusaeg kokku ei tohi siiski olla pikem kui kuus kuud.

▼B

Artikkel 14

Tunnustuse või registreeringu peatamine

Pädev asutus peatab ajutiselt üksuse registreeringu või tunnustuse selle ühe, mitme või kogu tegevuse suhtes, kui leiab tõendamist, et üksus ei täida enam selle tegevuse suhtes kehtivaid tingimusi.

Peatamine jääb jõusse, kuni üksus uuesti nendele tingimustele vastab. Kui üksus ei vasta nendele tingimustele ühe aasta jooksul, kohaldatakse artiklit 15.

Artikkel 15

Tunnustuse või registreeringu tühistamine

Pädev asutus tühistab üksuse registreeringu või tunnustuse selle ühe või mitme tegevuse suhtes, kui:

a) üksus lõpetab ühe või mitu oma tegevust;

b) on tõestatud, et üksus ei ole ühe aasta jooksul täitnud oma tegevuse suhtes kehtivaid tingimusi;

c) ta tuvastab üksuse tegevuses korduvalt tõsiseid puudujääke või on olnud sunnitud tootmist üksuses korduvalt peatama ning söödakäitleja ei ole endiselt suuteline andma küllaldasi tagatisi edasise tootmise kohta.

Artikkel 16

Üksuse registreeringu või tunnustuse muutmine

Pädev asutus muudab taotluse alusel üksuse registreeringut või tunnustust, kui üksus on näidanud, et on võimeline muuks tegevuseks kui need, mille suhtes ta algselt registreeriti või tunnustati või mis asendab tema algsed tegevused.

Artikkel 17

Vabastus kohapealsetest kontrollidest

1. Liikmesriigid on vabastatud artikliga 13 ettenähtud kohustusest teostada kohapealset kontrolli söödakäitlemisettevõtetes, mis tegutsevad üksnes vahendajatena ega hoia tooteid oma ehitistes.

2. Sellised söödakäitlemisettevõtted esitavad pädevale asutusele selle määratavas vormis avalduse, et nende poolt turustatav sööt vastab käesoleva määruse tingimustele.

Artikkel 18

Üleminekumeetmed

1. Kooskõlas direktiiviga 95/69/EÜ tunnustatud ja/või registreeritud üksused ja vahendajad võivad oma tegevust jätkata tingimusel, et nad esitavad hiljemalt 1. jaanuariks 2006 sellekohase teate pädevale asutusele, mille piirkonnas nende ehitised asuvad.

▼B

2. Üksused ja vahendajad, kellel ei ole direktiivi 95/69/EÜ järgi vaja ei registreerimist ega tunnustamist, kuid kes tuleb registreerida käesoleva määruse järgi, võivad oma tegevust jätkata tingimusel, et nad esitavad hiljemalt 1. jaanuariks 2006registreerimistaotluse pädevale asutusele, mille piirkonnas nende ehitised asuvad.

3. Hiljemalt 1. jaanuariks 2008 peab taotluse esitaja esitama pädeva asutuse määratud vormis deklaratsiooni selle kohta, et käesolevas määruses sätestatud tingimused on täidetud.

4. Pädevad asutused võtavad arvesse olemasolevaid andmete kogumise süsteeme ning nõuavad teate või taotluse esitajalt üksnes sellist lisateavet, mis tagab, et käesoleva määruse tingimused on täidetud. Pädevad asutused võivad eelkõige lugeda lõike 2 kohaseks taotluseks teadet, mis esitatakse määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 6 kohaselt.

Artikkel 19

Registreeritud ja tunnustatud üksuste nimekiri

1. Pädev asutus kannab üksused, mille ta on registreerinud kooskõlas artikliga 9, iga tegevuse kaupa vastavasse siseriiklikkusse nimekirja või nimekirjadesse.

2. Pädeva asutuse poolt kooskõlas artikliga 13 tunnustatud üksused kantakse siseriiklikkusse nimekirja individuaalse tunnusnumbriga.

3. Liikmesriigid ajakohastavad üksuste kandeid lõigetes 1 ja 2 osutatud nimekirjas vastavalt artiklites 14, 15 ja 16 osutatud otsustele registreeringu või tunnustuse peatamise, tühistamise või muutmise kohta.

4. Lõikes 2 osutatud nimekiri tuleb koostada vastavalt V lisa 1. peatükis esitatud näidisele.

5. Lõikes 2 osutatud tunnusnumber peab olema V lisa II peatükis esitatud vormis.

6. Komisjon koondab ja avalikustab liikmesriikide nimekirjadest selle osa, mis hõlmab lõikes 2 osutatud üksuseid, 2007. aasta novembris ning pärast seda igal aastal hiljemalt 30. novembriks. Koondnimekirjas peavad kajastuma eelnenud aasta jooksul tehtud muudatused.

7. Liikmesriigid avalikustavad lõikes 1 osutatud üksuste nimekirjad.

III PEATÜKK

SUUNISED HEADE TAVADE KOHTA

Artikkel 20

Suuniste väljatöötamine, levitamine ja kasutamine

1. Komisjon soodustab söödasektori häid tavasid ning HACCP põhimõtete rakendamist käsitlevate ühenduse suuniste väljatöötamist kooskõlas artikliga 22.

▼B

Vajaduse korral soodustavad liikmesriigid siseriiklike suuniste väljatöötamist kooskõlas artikliga 21.

2. Nii siseriiklike kui ka ühenduse suuniste levitamist ja kasutamist soodustavad pädevad asutused.

3. Sellegipoolest on nende suuniste järgimine söödakäitlejatele vabatahtlik.

Artikkel 21

Siseriiklikud suunised

1. Siseriiklikke suuniseid heade tavade kohta töötab välja ja levitab söödasektor:

a) konsulteerides nende poolte esindajatega, kelle huvisid see võib olulisel määral mõjutada, näiteks pädevate asutuste ja kasutajarühmadega;

b) võttes arvesse *Codex Alimentarius*'e vastavaid tegevusjuhiseid ning

c) võttes arvesse I lisas sätestatud nõudeid, kui suunised heade tavade kohta käsitlevad sööda esmatootmist.

2. Liikmesriigid hindavad siseriiklikke suuniseid, tagamaks et:

a) need on välja töötatud kooskõlas lõikega 1;

b) nende sisu on asjaomaste sektorite jaoks teostatav

c) need sobivad asjaomastes sektorites ja/või asjaomase sööda puhul artiklite 4, 5 ja 6 sätete täitmise suunisteks.

3. Liikmesriigid edastavad oma siseriiklikud suunised komisjonile.

4. Komisjon loob selliste suuniste jaoks registrisüsteemi, hoiab seda töös ning teeb selle liikmesriikidele kättesaadavaks.

Artikkel 22

Ühenduse suunised

1. Enne häid hügieenitavasid või HACCP põhimõtete rakendamist käsitlevate ühenduse suuniste väljatöötamist peab komisjon nõu artikli 31 lõikes 1 osutatud komiteega. Nõupidamise eesmärgiks on selliste suuniste vajalikkuse, ulatuse ja sisu arutamine.

2. Ühenduse suuniste puhul tagab komisjon, et neid töötatakse välja ja levitatakse:

a) konsulteerides Euroopa söödasektori asjaomaste esindajate ja teiste huvipooltega, näiteks tarbijarühmadega;

b) koostöös pooltega, kelle huvisid suunised võivad olulisel määral mõjutada, sealhulgas pädevate asutustega.

▼B

3. Ühenduse suuniseid töötatakse välja ja levitatakse, arvestades:

a) *Codex Alimentarius*'e asjakohaseid tegevusjuhiseid ning

b) I lisas sätestatud nõudeid, kui suunised käsitlevad sööda esmatootmist.

4. Artikli 31 lõikes 1 osutatud komitee hindab ühenduse suuniste eelnõu, tagamaks et:

a) need on välja töötatud kooskõlas lõigetega 2 ja 3;

b) nende sisu on kogu ühenduses asjaomaste sektorite jaoks teostatav;

c) need sobivad asjaomastes sektorites ja/või asjaomase sööda puhul artiklite 4, 5 ja 6 sätete täitmise suunisteks.

5. Komisjon kutsub artikli 31 lõikes 1 osutatud komiteed üles vaatama kõik käesoleva artikli kohaselt koostatavad ühenduse suunised perioodiliselt läbi, tehes selleks koostööd käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud pooltega. Läbivaatamise eesmärk on tagada, et suunised on jätkuvalt teostatavad, ning võtta arvesse teaduses ja tehnikas toimunud muutusi.

6. Käesoleva artikli kohaselt koostatud ühenduse suuniste pealkirjad ja viited avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

IV PEATÜKK

IMPORT JA EKSPORT

Artikkel 23

Import

1. Kolmandatest riikidest sööta importivad söödakäitlejad tagavad, et import vastab järgmistele tingimustele:

a) kolmandast riigist lähteriik on kantud vastavalt määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklile 48 koostatud nimekirja kolmandate riikide kohta, kust on lubatud sööta importida;

b) lähteüksus on kantud kolmanda riigi poolt vastavalt ametlikke sööda- ja toidukontrolle käsitleva määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklile 48 koostatud ja ajakohasena hoitavasse nimekirja üksuste kohta, kust on lubatud sööta importida;

c) sööt on toodetud lähteüksuses või muus punktis b osutatud nimekirjas olevas üksuses või ühenduses,

ja

d) sööt vastab:

i) käesoleva määruse alusel kehtestatud nõuetele ning kõikidele muudele ühenduse õigusaktidele, millega kehtestatakse eeskirju sööda kohta,

või

▼B

ii) tingimustele, mida ühendus peab nendega vähemalt samaväärseteks,

või

iii) ühenduse ja ekspordiriigi vahelise erilepingu olemasolu korral selles sisalduvatele nõuetele.

2. Artikli 31 lõikes 2 osutatud korras võidakse vastu võtta impordisertifikaadi näidis.

Artikkel 24

Ajutised meetmed

Erandina artiklist 33 ja kuni artikli 23 lõike 1 punktides a ja b ettenähtud nimekirjade koostamiseni võib importimine toimuda direktiivi 98/51/EÜ artiklis 6 sätestatud tingimustel.

Artikkel 25

Eksport

Ühenduses toodetud kolmandates riikides turustamiseks mõeldud sööt, kaasa arvatud muudele kui toidu tootmiseks peetavatele loomadele mõeldud sööt, peab vastama määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 12 sätetele.

V PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 26

Rakendusmeetmed

Artikli 31 lõikes 2 osutatud korras võidakse kehtestada rakendusmeetmeid.

▼M1

Artikkel 27

I, II ja III lisa muudatused

I, II ja III lisa võidakse muuta, et võtta arvesse:

a) häid tavasid käsitlevate juhiste väljatöötamist;

b) artikli 6 kohaste HACCP-põhiste süsteemide rakendamisel saadud kogemusi;

c) tehnoloogia arengut;

d) teadusalaseid nõuandeid, eriti uusi riskihindamisi;

e) söödaohutuse eesmärkide seadmist

ning

f) eritoimingutega seotud nõuete väljatöötamist.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 31 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼M1

Artikkel 28

Erandid I, II ja III lisa sätetest

Komisjon võib teha erilistel põhjustel erandeid I, II ja III lisa sätetest, tingimusel et need erandid ei mõjuta käesoleva määruse eesmärkide saavutamist. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 31 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 29

Kiirhoiatussüsteem

Kui mõni konkreetne sööt, kaasa arvatud muudele kui toidu tootmiseks peetavatele loomadele mõeldud sööt, kujutab inimeste või loomade tervisele või keskkonnale tõsist ohtu, kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklit 50.

Artikkel 30

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad õigusnormid karistuste kohta käesoleva määruse rikkumise eest ja võtavad kõik nende õigusnormide rakendamiseks vajalikud meetmed. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 08. veebruariks 2007 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Artikkel 31

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 alusel moodustatud toiduahela ja loomatervishoiu alaline komitee (edaspidi “komitee”).

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

▼M1

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

▼B

Artikkel 32

Euroopa Toiduohutusametiga konsulteerimine

Komisjon konsulteerib Euroopa Toiduohutusametiga igas küsimuses, mis jääb käesoleva määruse reguleerimisalasse ja millel võib olla suur mõju rahvatervisele, ning eriti enne artikli 5 lõikes 3 osutatud kriteeriumide ja eesmärkide kohta ettepanekute tegemist.

▼B

Artikkel 33

Kehtetuks tunnistamine

Järgmised direktiivid tunnistatakse alates 1. jaanuarist 2006 kehtetuks, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi üleminekutähtaegade puhul:

a) nõukogu 22. detsembri 1995. aasta direktiiv 95/69/EÜ;

b) komisjoni 9. juuli 1998. aasta direktiiv 98/51/EÜ.

Artikkel 34

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

ESMATOOTMINE

A OSA

Nõuded söödakäitlemisettevõtetele artikli 5 lõikes 1 osutatud esmatootmise tasandil

I. Hügieenisätted

1. Sööda esmatootmise eest vastutavad söödakäitlejad tagavad, et toiminguid juhitakse ja tehakse nii, et sellega välditakse, kõrvaldatakse või minimeeritakse ohte, mis võivad kahjustada söödaohutust.

2. Söödakäitlejad tagavad nii palju kui võimalik, et nende vastutusel toodetud, valmistatud, puhastatud, pakendatud, ladustatud ja transporditud esmatooted on kaitstud saastumise ja riknemise eest.

3. Söödakäitlejad täidavad punktides 1 ja 2 sätestatud kohustusi asjaomaste ohtude ohjeldamist käsitlevaid ühenduse ja siseriiklikke õigusnorme, sealhulgas järgides:

   i) näiteks õhust, pinnasest, veest, väetistest, taimekaitsevahenditest, biotsiididest, veterinaarravimitest ning jäätmete käitlemisest ja kõrvaldamisest lähtuva ohtliku saastumise ohjeldamise meetmeid

   ning

   ii) taimetervise, loomade tervise ja keskkonnaga seotud meetmed, mis mõjutavad söödaohutust, kaasa arvatud zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite seire ja ohjeldamise kavasid.

4. Söödakäitlejad võtavad vajaduse korral asjakohaseid meetmeid, et eelkõige:

   a) hoida puhtana ning pärast puhastamist vajaduse korral desinfitseerida sööda tootmiseks, valmistamiseks, liigitamiseks, pakendamiseks, ladustamiseks ja transpordiks kasutatud ehitised, vahendid, mahutid, kastid ja sõidukid;

   b) tagada vajaduse korral söödale hügieenilised tootmis-, veo- ja ladustamistingimused ning sööda puhtus;

   c) kasutada vajaduse korral alati puhast vett, et hoida ära ohtlikku saastumist;

   d) hoida võimalikult suurel määral ära loomade ja kahjurite põhjustatud ohtlik saastumine;

   e) ladustada ja käidelda jäätmeid ja ohtlikke aineid eraldi ja ohutult, et hoida ära ohtlikku saastumist;

   f) tagada, et pakkematerjalid ei ole sööda ohtliku saastumise allikaks;

   g) võtta arvesse mis tahes asjakohase analüüsi tulemusi, mis on tehtud esmatoodete proovidega või muude söödaohutuse suhtes asjakohaste proovidega.

II. Arvepidamine

1. Söödakäitlejad peavad arvet ohtude ohjeldamiseks rakendatud meetmete üle ja hoiavad vastavad dokumendid alles viisil ja aja jooksul, mis on kooskõlas söödakäitlemisettevõtte laadi ja suurusega. Söödakäitlejad peavad nendes dokumentides oleva teabe tegema pädevale asutusele kättesaadavaks.

▼B

2. Söödakäitlejad peavad arvet pidama eelkõige järgmise üle:

   a) taimekaitsevahendite ja biotsiidide kasutamine;

   b) geneetiliselt muundatud seemnete kasutamine;

   c) esmatoodete ohutust mõjutada võivate kahjurite või haiguste esinemine;

   d) esmatoodete proovidega või muude, diagnostikaks võetud proovidega tehtud analüüside söödaohutusega seostatavad tulemused;

   e) iga sissetulnud sööda allikas ja kogus ning iga väljaläinud sööda sihtkoht ja kogus.

3. Teised isikud, näiteks veterinaararstid, agronoomid ja põllumajandustehnikud võivad abistada söödakäitlejaid arvepidamisel oma tegevuse ulatuses põllumajandusettevõttes.

B OSA

Soovitused heade tavade suuniste kohta

1. Käesoleva määruse III peatükis osutatud siseriiklikud ja ühenduse suunised sisaldavad suuniseid heade tavade kohta seoses ohtude ohjeldamisega sööda esmatootmisel.

2. Heade tavade suunised sisaldavad asjakohast teavet sööda esmatootmisel tekkivate ohtude ning nende ohjeldamise meetmete kohta, kaasa arvatud ühenduse ja siseriiklikes õigusaktides või siseriiklikes ja ühenduse kavades sätestatud meetmete kohta, nagu näiteks:

   a) sellise saaste nagu mükotoksiinide, raskmetallide ja radioaktiivsete ainete ohjeldamine;

   b) vee, orgaaniliste jäätmete ja väetiste kasutamine;

   c) taimekaitsevahendite ja biotsiidide nõuetekohane ja asjakohane kasutamine ning jälgitavus;

   d) veterinaarravimite ja söödalisandite nõuetekohane ja asjakohane kasutamine ning jälgitavus;

   e) söödatoorainete valmistamine, ladustamine ja jälgitavus;

   f) surnud loomade, jäätmete ja allapanu nõuetekohane kõrvaldamine;

   g) kaitsemeetmed nakkushaiguste vastu, mis võivad söödaga kanduda loomadele, ning mis tahes kohustus sellest pädevat asutust teavitada;

   h) menetlused, toimingud ja viisid, mis tagavad, et sööta toodetakse, valmistatakse, pakendatakse, ladustatakse ja transporditakse nõuetekohastel hügieenitingimustel, sealhulgas tõhus puhastamine ja kahjuritõrje;

   i) arvepidamisega seotud andmed.

▼B

II LISA

NÕUDED MUUDELE KUI ARTIKLI 5 LÕIKES 1

▼M2

MÕISTED

Käesolevas lisas kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „partii” – identifitseeritav sööda kogus, millel on ühised tunnused, näiteks päritolu, sort, pakendi tüüp, pakendaja, kaubasaatja või märgistamine; tootmisprotsessi kontekstis on partii toodanguühik, mis on ühesuguseid tootmisparameetreid kasutades toodetud samas ettevõttes, või mitu sellist ühikut, kui need on toodetud järjest ja koos ladustatud;

▼M3

b) „õlist või rasvast saadud toode” – mis tahes toode, mis on otse või kaudselt saadud töötlemata või kasutatud õlist või rasvast õlikeemilise või biodiisli töötlemise või destilleerimise või keemilise või füüsikalise rafineerimise tulemusena, v.a:

— rafineeritud õli,

— rafineeritud õlist saadud tooted ja

— söödalisandid;

c) „rasvade segamine” – segasööda tootmine, või juhul, kui kõik sööda koostisosad kuuluvad komisjoni määruse (EL) nr 68/2013 ([1]) lisa C OSA sama kande alla ja on saadud samast taimest või loomaliigilt või söödamaterjalidest, mis saadakse töötlemata õli, rafineeritud õli, loomse rasva, määruse (EÜ) nr 852/2004 reguleerimisalasse kuuluvate toidukäitlejate poolt kasutatud õli või sellest saadud toodete segamisel eesmärgiga toota segaõli või -rasva, v. a:

— üksnes järjestikuste partiide ladustamine ja

— üksnes rafineeritud õlide segamine;

d) „rafineeritud õli või rasv” – õli või rasv, mis on läbinud määruse (EL) nr 68/2013 lisa B osas loetletud töötlemisviiside sõnastiku 53. punkti all loetletud töötlemisele vastava rafineerimisprotsessi.

▼B

OSUTATUD SÖÖDA ESMATOOTMISE TASANDIL TEGUTSEVATELE SÖÖDAKÄITLEMISETTEVÕTETELE EHITISED JA VAHENDID

1. Sööda töötlemiseks ja ladustamiseks kasutatavaid ehitisi, vahendeid, mahuteid, kaste, sõidukeid ja nende vahetut ümbrust hoitakse puhtana ning viiakse ellu tõhusad kahjuritõrjekavad.

2. Ehitiste ja vahendite plaan, projekt, ehitus ja suurus on selline, et see:

   a) võimaldab nende küllaldast puhastamist ja/või desinfitseerimist;

   b) vähendab miinimumini eksimise ning saastumise ärahoidmiseks ristsaastumise ohu ja mis tahes üldised ohud toodete ohutusele ja kvaliteedile. Söödaga kokkupuutuvad masinad tuleb pärast märgpuhastamist kuivatada.

([1]) Komisjoni määrus (EL) nr 68/2013, 16. jaanuar 2013, söödamaterjalide kataloogi kohta EMPs kohaldatav tekst (ELT L 29, 30.1.2013, lk 1).

▼B

3. Segamis- ja/või tootmistoimingute sooritamiseks kasutatavad ehitised ja vahendid peavad kooskõlas tootja poolt toodete tootmiseks eelnevalt kirjalikult kehtestatud korras läbima asjakohased ning regulaarsed kontrollid:

   a) kõik sööda tootmisel kasutatavad kaalud ja mõõteseadmed peavad sobima mõõdetavate kaalude ja mahtude mõõtmiseks ning nende mõõtetäpsust tuleb korrapäraselt kontrollida;

   b) kõik sööda tootmisel kasutatavad segurid peavad sobima sööda segamiseks kaaluga ja mahus, mida segatakse, ning ühtlaste segude ja lahuste valmistamiseks. Käitlejad peavad segurite ühtlase segamise võimet tõestama.

4. Ehitistes peab olema loomulik ja/või kunstlik valgustus.

5. Veeviimarid peavad sobima ettenähtud otstarbeks; need peavad olema projekteeritud ja konstrueeritud sööda saastumise ohu vältimiseks.

6. Sööda tootmisel kasutatav vesi peab olema loomade jaoks kohase kvaliteediga; veejuhtmed peavad olema stabiilsed.

7. Reo-, heit- ja vihmavesi tuleb kõrvaldada viisil, mis tagab, et see ei mõjuta ei vahendeid ega sööda ohutust ja kvaliteeti. Kahjurite sissetungimise ärahoidmiseks tuleb riknemist ja tolmu kontrolli all hoida.

8. Aknad ja muud avad peavad vajaduse korral olema kahjurikindlad. Uksed peavad sulguma tihedalt ning olema suletud olekus kahjurikindlad.

9. Laed ja laealused seadmed peavad vajaduse korral olema projekteeritud, konstrueeritud ja viimistletud sellistena, et neile ei kogune mustust ega teki kondensatsiooni, neil ei saa kasvada soovimatud hallitusseened ning neil ei levi osakesed, mis võivad mõjutada sööda ohutust ja kvaliteeti.

▼M2

10. Ettevõtted, mis tegelevad söödas kasutatavate toodete turule viimiseks ühe või mitmega järgmistest toimingutest, peavad saama artikli 10 lõike 3 kohase tunnustuse:

    a) töötlemata taimeõli töötlemine, v.a need, mis kuuluvad määruse (EÜ) nr 852/2004 reguleerimisalasse;

    b) rasvhapete õlikeemiline tootmine;

    c) biodiisli tootmine;

    d) rasvade segamine.

▼B

TÖÖTAJAD

Söödakäitlemisettevõtetel peab olema piisavalt asjaomaste toodete valmistamiseks vajalike oskuste ja erialase ettevalmistusega töötajaid. Kontrolli eest vastutavate pädevate asutuste jaoks tuleb koostada ja kättesaadavaks teha organisatsiooniskeem, milles on toodud järelevalvepersonali erialane ettevalmistus (diplomid, töökogemus) ja kohustused. Kõiki töötajaid tuleb nende kohustustest, vastutusest ja volitustest, ja eelkõige nende muutmise korral, kirjalikult teavitada nii, et saavutatakse asjaomaste toodete soovitud kvaliteet.

TOOTMINE

1. Tuleb määrata tootmise eest vastutav isik, kellel on vajalik kvalifikatsioon.

▼B

2. Söödakäitlejad peavad tagama, et erinevad tootmisetapid teostatakse eelnevalt kirjalikult kehtestatud korra ning juhiste alusel, mille eesmärgiks on tootmisprotsessi kriitiliste etappide määratlemine, kontrollimine ja läbiviimine.

3. Ristsaastumise ja vigade vältimiseks või minimeerimiseks tuleb võtta tehnilised ja organisatsioonilised meetmed. Tootmise käigus kontrollide teostamiseks peavad olema piisavad ja asjakohased vahendid.

4. Keelatud sööda, soovimatute ainete ja inimeste või loomade tervist ohustavate muude saasteainete olemasolu tuleb jälgida ning nende ohu minimeerimiseks tuleb paika panna asjakohased kontrollistrateegiad.

5. Söödaks kõlbmatud jäätmed ja ained tuleb eraldada ja tähistada. Kõik sellised ained, mis sisaldavad veterinaarravimeid, saasteaineid või muid ohte ohtlikul tasemel, tuleb kõrvaldada asjakohaselt ning neid ei tohi kasutada söödana.

6. Söödakäitlejad võtavad toodete tõhusa jälgimise tagamiseks küllaldasi meetmeid.

▼M2

7. Rasvu segavad ettevõtted, mis viivad turule söödaks mõeldud tooteid, hoiavad kõiki söödaks mõeldud tooteid füüsiliselt eraldi muuks otstarbeks kasutatavatest toodetest, v.a juhul, kui viimati nimetatud on kooskõlas:

— käesoleva määruse või määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 4 lõike 2 nõuetega ning

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/32/EÜ ([1]) I lisaga.

▼M3

8. Toodete märgistusel peab olema selgelt märgitud, kas toode on ette nähtud kasutamiseks söödana või muul otstarbel. Kui teatav tootepartii ei ole sööda või toiduna kasutamiseks deklareeritud, ei tohi käitleja töötlemisahela hilisemas etapis sellekohast teavet muuta.

9. Söödamaterjalide märgistamisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009 ([2]) artikli 16 kohaselt tuleks võimaluse korral kasutada komisjoni määruses (EL) nr 68/2013 sätestatud nimetusi.

▼B

KVALITEEDIKONTROLL

1. Vajaduse korral tuleb määrata kvaliteedikontrolli eest vastutav isik, kellel on vajalik kvalifikatsioon.

2. Söödakäitlemisettevõtetel peab osana oma kvaliteedikontrolli süsteemist olema võimalik kasutada laborit, millel on piisavalt töötajaid ja vahendeid.

3. Tuleb koostada ja rakendada kirjalik kvaliteedikontrollikava, mis hõlmab eelkõige tootmisprotsessi kriitiliste etappide kontrollimist, proovivõtu meetodeid ja proovivõtu sagedust, analüüsimeetodeid ja analüüside sagedust, töödeldud ainest lõpptoodeteni vastavust määratlustele ja mittevastavusega kaasnevaid karistusi.

([1]) EÜT L 140, 30.5.2002, lk 10.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 767/2009, 13. juuli 2009, sööda turuleviimise ja kasutamise kohta (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).

▼B

4. Jälgitavuse tagamiseks peab tootja arvet lõpptoodetes kasutatud tooraine kohta. Asjaomased dokumendid peavad pädevale asutusele olema kättesaadavad aja jooksul, mis vastab kasutusajale, millega tooteid turustatakse. Peale selle tuleb koostisainete ja iga turustatava tootepartii ning (jätkuva tootmise korral) tootmise iga määratletud osa proove võtta piisavas koguses tootja poolt varem sätestatud korras ja säilitada need jälgitavuse tagamiseks (kui toodetakse ainult tootja enda vajadusteks, tuleb proove võtta regulaarselt). Proovid tuleb tuvastamise hõlbustamiseks pitseerida ja märgistada ning ladustada nii, et proovi koostis ega muud omadused ei muutuks tavapärasest erinevaks. Proovid peavad olema pädeva asutuse käsutuses sööda kasutamiseks ettenähtud ajavahemiku jooksul. Muudele kui toidu tootmiseks peetavatele loomadele mõeldud sööda korral peab tootja säilitama üksnes lõpptoote proove.

▼M3

DIOKSIINIDE SEIRE ÕLIDES, RASVADES JA NEIST SAADUD TOODETES

▼M2

1. Söödakäitlejad, kes viivad turule söödas kasutamiseks mõeldud rasvu, õlisid ja neist saadud tooteid (sh segasööta), analüüsivad akrediteeritud laborites nende toodete dioksiinide ja dioksiinitaoliste PCBde summa sisaldust vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 152/2009 ([1]).

▼M3

2. Söödakäitleja HACCP-süsteemi täiendamiseks tehakse punktis 1 osutatud analüüse vähemalt järgmise sagedusega (kui ei ole eraldi märgitud, peaks analüüsitav tootepartii kaaluma kuni 1 000 tonni):

a) söödakäitlejad, kes töötlevad töötlemata taimset rasva ja õli:

i) taimsest rasvast või õlist saadud toodete partiist tuleb analüüsida 100 %, välja arvatud juhul, kui tegemist on:

— glütserooli,

— letsitiini,

— vaigu,

— punktis ii osutatud toodetega;

ii) keemilisel rafineerimisel saadavad happelised õlid, seebirasvad, kasutatud filterained, kasutatud aktiivmuld ja kookospähkli toorõli saabuvad partiid analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana;

b) söödakäitlejad, kes toodavad loomseid rasvu, sh loomse rasva põhiseid saadusi:

i) üks representatiivne analüüs aastas 5 000 tonni kohta ja vähemalt üks representatiivne analüüs aastas loomse rasva või sellest saadud toodete

([1]) ELT L 54, 26.2.2009, lk 1.

▼M3

puhul, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1069/2009 ([1]) artikli 10 kohaselt kuuluvad 3. kategooria materjali alla või mis on pärit ettevõttest, mis on heaks kiidetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 ([2]) artikli 4 kohaselt;

c) söödakäitlejad, kes toodavad kalaõli:

i) 100 % kalaõli partiidest, kui kalaõli on toodetud:

— toodetest, mis on saadud kalaõlist, v.a rafineeritud kalaõlist,

— kalapüügipiirkondadest, mida ei ole jälgitud, kaladest, mille päritolu ei ole teada või mis on pärit Läänemerest,

— kalade kõrvalsaadustest, mis on pärit ettevõtetest, mis töötlevad inimtoiduks ettenähtud kala, kuid millel puudub ELi tunnustus,

— põhjaputassuust või põhjamenhedenist;

ii) kalaõlist (v.a rafineeritud kalaõlist) saadud toodete väljaviidavatest partiidest tuleb analüüsida 100 %;

iii) üks representatiivne analüüs 2 000 tonni alapunktis i nimetamata kalaõli kohta;

iv) kalaõli, mis on saastest puhastatud määruse (EÜ) nr 767/2009 VIII lisas ja komsjoni määruses (EL) 2015/786 ([3]) osutatud ametlikult tunnustatud töötluse teel, analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana;

d) õlikeemiatööstus, kes laseb sööta turule:

i) punktidega b või h hõlmamata loomsete rasvade, punktidega c või h hõlmamata kalaõli, määruse (EÜ) nr 852/2004 kohastelt toidukäitlejatelt saadud kasutatud õli ja rasva ning segarasvade saabuvatest partiidest tuleb analüüsida 100 %;

ii) rasvast või õlist saadud ja söödana turule lastavatest tootepartiidest tuleb analüüsida 100 %, välja arvatud juhul, kui tegemist on:

— glütserooli,

— lõhustamise tulemusena saadud puhaste destilleeritud rasvhapete,

— punktis iii osutatud toodetega;

iii) lõhustamise tulemusena saadud toorrasvhapped, glütserooliga esterdatud rasvhapped, rasvhapete mono- ja diglütseriidid, rasvhapete soolad ja kookospähkli toorõli saabuvad partiid analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana;

e) biodiislitööstus, mis laseb sööta turule:

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1069/2009, 21. oktoober 2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 853/2004, 29. aprill 2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55).

([3]) Komisjoni määrus (EL) 2015/786, 19. mai 2015, millega määratletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/32/EÜ määratletud loomasööda detoksifitseerimismenetluste vastuvõetavusnõuded (ELT L 125, 21.5.2015, lk 10).

▼**M3**

i) punktidega b või h hõlmamata loomsete rasvade, punktidega c või h hõlmamata kalaõli, määruse (EÜ) nr 852/2004 kohastelt toidukäitlejatelt saadud kasutatud õli ja rasva ning segarasvade saabuvatest partiidest tuleb analüüsida 100 %;

ii) rasvast või õlist saadud ja söödana turule viidavatest tootepartiidest tuleb analüüsida 100 %, välja arvatud juhul, kui tegemist on:

— glütserooli,

— letsitiini,

— vaigu,

— punktis iii loetletud toodetega;

iii) keemilisel rafineerimisel saadavad happelised õlid, seebirasvad ja kookospähkli toorõli analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana;

f) rasvu segavad ettevõtted:

i) kookospähkli toorõli, punktidega b või h hõlmamata loomsete rasvade, punktidega c või h hõlmamata kalaõli, määruse (EÜ) nr 852/2004 kohastelt toidukäitlejatelt saadud kasutatud õli ja rasva ning segarasvade ja -õli ning rasvast ja õlist saadud toodete saabuvatest partiidest tuleb analüüsida 100 %, välja arvatud juhul, kui tegemist on:

— glütserooli,

— letsitiini,

— vaigu,

— punktis ii loetletud toodetega;

ii) keemilisel rafineerimisel saadavad happelised õlid, lõhustamise tulemusena saadud toorrasvhapped, lõhustamise tulemusena saadud puhtad destilleeritud rasvhapped ja seebirasvad analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana,

või

iii) analüüsitakse 100 % partiidest, mis sisaldavad söödana kasutamiseks ettenähtud segarasvu ja -õlisid.

Söödakäitleja teatab pädevale ametiasutusele, kumma võimaluse ta valib;

g) punktis f loetlemata tootjad, kes toodavad segasööta toiduloomade jaoks:

i) kookospähkli toorõli, punktidega b või h hõlmamata loomsete rasvade, punktidega c või h hõlmamata kalaõli, määruse (EÜ) nr 852/2004 kohastelt toidukäitlejatelt saadud kasutatud õli ja rasva ning segarasvade ja -õli ning rasvast ja õlist saadud toodete saabuvatest partiidest tuleb analüüsida 100 %, välja arvatud juhul, kui tegemist on:

— glütserooli,

— letsitiini,

— vaigu,

— punktis ii loetletud toodetega;

▼M3

ii) keemilisel rafineerimisel saadavad happelised õlid, lõhustamise tulemusena saadud toorrasvhapped, lõhustamise tulemusena saadud puhtad destilleeritud rasvhapped, filterained, aktiivmuld ja seebirasvad analüüsitakse ja dokumenteeritakse HACCP-süsteemi osana;

iii) analüüsitakse 1 % partiidest, mis sisaldavad segasööta, mis sisaldab alapunktides i ja ii osutatud tooteid;

▼M2

3. Kui on võimalik tõendada, et ühtne partii on punkti 2 kohasest partii maksimumkogusest suurem ning et sellest on võetud representatiivne proov, loetakse nõuetekohaselt võetud ja pitseeritud proovi analüüsitulemused vastuvõetavaks.

▼M3

4. Kui söödakäitlejal on dokumendid, mis tõendavad, et tema ettevõttesse saabunud punktis 2 osutatud tootepartiid või partii kõiki koostisosi on tootmise, töötlemise või levitamise varasemal etapil juba analüüsitud, vabastatakse söödakäitleja kohustusest seda partiid analüüsida.

5. Mis tahes tootepartiiga, mida on analüüsitud punkti 2 kohaselt, peavad olema kaasas dokumendid, mis tõendavad, et neid tooteid või toodete koostisosi on analüüsitud või need on esitatud analüüsimiseks punktis 1 osutatud akrediteeritud laborile, välja arvatud juhul, kui tegemist on punkti 2 alapunkti a alapunktis ii, alapunkti b alapunktis i, alapunkti c alapunktides iii ja iv, alapunkti d alapunktis iii, alapunkti e alapunktis iii, alapunkti f alapunktis ii, alapunkti g alapunktis ii ja alapunkti h alapunktis ii osutatud toodete partiidega.

Analüüside kohta esitatud dokumendid peavad olema üheselt seotud kontrollitud tarne, partii või partiidega. See seos peab olema kirjeldatud ka tarnija valdustes toodete jälgitavuse tagamiseks loodud dokumenteeritud süsteemis. Kui tarne sisaldab rohkem kui ühte partiid või koostisosa, tuleb tõendamiseks esitatud dokumentides esitada tõendid tarne iga koostisosa kohta. Kui dioksiiniseiret tehakse väljaviidava toote puhul, tuleb toote analüüsimise tõendamiseks esitada analüüsiaruanne.

Punkti 2 alapunkti b alapunktis i või alapunkti c alapunktis iii osutatud toodete mis tahes tarnega peab olema kaasas tõend selle kohta, et need vastavad punkti 2 alapunkti b alapunktis i või alapunkti c alapunktis iii esitatud nõuetele. Kui nõutakse, peab ettevõtja, kes saab heakskiidetud laborilt analüüsitulemused, saatma tarnitud partii või partiide analüüse kinnitava tõendi edasi kauba saajale.

6. Kui kõik punkti 2 alapunkti g alapunktis i osutatud toodete saabuvad partiid, mis sisenevad tootmisprotsessi, on vastavalt käesoleva määruse nõuetele analüüsitud ja kui nende puhul on võimalik tagada, et tootmisprotsessi, käitlemise ja ladustamise käigus dioksiinisaaste ei suurene, vabastatakse söödakäitleja kohustusest väljaviidavat toodet analüüsida ning seda analüüsitakse selle asemel kooskõlas HACCP-süsteemi üldpõhimõtetega.

▼M2

7. Kui söödakäitleja laseb punkti 1 kohaselt teha laboris analüüsi, volitab ta laborit teatama pädevale asutusele analüüsi tulemused, kui dioksiinisisaldus ületab direktiivi 2002/32/EÜ I lisa V jao punktides 1 ja 2 sätestatud piirnormi.

Kui söödakäitleja tellib analüüsi laborist, mis asub muus liikmesriigis kui söödakäitleja, volitab ta laborit teatama analüüsi tulemused labori asukohaliikmesriigi pädevale asutusele, kes teavitab sellest söödakäitleja asukohaliikmesriigi pädevat asutust.

▼M2

Söödakäitlejad teavitavad oma liikmesriigi pädevat asutust, kui nad tellivad analüüsi laborilt, mille asukoht on kolmandas riigis. Tuleb esitada tõendid selle kohta, et labor teeb analüüse määruse (EÜ) nr 152/2009 kohaselt.

8. Dioksiiniseire nõuded vaadatakse läbi 16. märtsiks 2014.

▼B

LADUSTAMINE JA TRANSPORT

1. Töödeldud sööt eraldatakse töötlemata söödatoorainetest ja -lisanditest, et vältida selle ristsaastumist, kasutada tuleb nõuetekohaseid pakkematerjale.

2. Sööta ladustatakse ja transporditakse sobivates mahutites. Need tuleb ladustada kohtades, mis on kavandatud, kohandatud või hooldatud heade ladustamistingimuste tagamiseks ja kuhu on juurdepääs ainult söödakäitlemisettevõtte volitatud isikutel.

3. Sööt tuleb ladustada ja transportida selliselt, et seda oleks lihtne tuvastada ja et ei tekiks segadust ega ristsaastumist ning et ära hoida riknemist.

4. Sööda transpordiks, ladustamiseks, edasitoimetamiseks, käitlemiseks ja kaalumiseks kasutatavad mahutid ja vahendid tuleb hoida puhtana. Tuleb juurutada puhastuskavad ning puhastusainete ja desinfitseerimisvahendite jälgi tuleb minimeerida.

5. Igasugust riknemist tuleb minimeerida ning kontrolli all hoida, et kahjurite sissetungi vältida.

6. Vajaduse korral tuleb temperatuuri hoida kondenseerumise ja riknemise vältimiseks võimalikult madalal.

▼M2

7. Söödana kasutamiseks mõeldud segarasvade, taimeõlide ja nendest saadud toodete ladustamiseks või transpordiks kasutatavaid mahuteid ei tohi kasutada muude toodete ladustamiseks või transpordiks, v.a juhul, kui need tooted on kooskõlas:

— käesoleva määruse või määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 4 lõike 2 nõuetega ning

— direktiivi 2002/32/EÜ I lisa nõuetega.

Saastumisohu korral tuleb need hoida eraldi kogu muust lastist.

Kui selline eraldi kasutamine ei ole võimalik, tuleb mahutid hoolikalt puhastada, et sealt kõrvaldada kõik jäljed toodetest, kui neid mahuteid on varem kasutatud toodete jaoks, mis ei vasta:

— käesoleva määruse või määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 4 lõike 2 nõuetele ning

— direktiivi 2002/32/EÜ I lisa nõuetele.

Määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 10 kohaselt tuleb 3. kategooriasse kuuluvaid loomseid rasvu, mis on mõeldud söödas kasutamiseks, ladustada ja transportida kooskõlas kõnealuse määrusega.

▼B

ARVEPIDAMINE

1. Kõik söödakäitlejad, kaasa arvatud need, kes tegutsevad üksnes vahendajatena, kes ei hoia tooteid kunagi oma ehitistes, peavad asjaomaste andmetega registrit ostmise, tootmise ja müügi kohta, et tagada toodete tõhus jälgitavus kättesaamisest edasitoimetamiseni, kaasa arvatud eksport lõppsihtkohta.

2. Söödakäitlejad, välja arvatud need, kes tegutsevad üksnes vahendajatena, kes ei hoia tooteid kunagi oma ehitistes, kannavad registrisse:

   a) Tootmisprotsessi ja kontrolliga seotud dokumendid

      Söödakäitlemisettevõtetel peab olema dokumentatsioonisüsteem, millega on võimalik määratleda ja tagada tootmisprotsessi kriitiliste etappide läbiviimine ning kehtestada ja rakendada kvaliteedikontrollikava. Nad peavad asjaomaste kontrollide tulemused alles hoidma. Nimetatud dokumente tuleb säilitada nii, et iga ringlusse lastud toote partii tootmisprotsessi käiku oleks võimalik jälgida ja et kaebuste korral oleks võimalik kindlaks määrata vastutus.

   b) Jälgitavusega seotud dokumendid, eriti:

      i) söödalisandite puhul:

         — toodetud lisandite laad ja kogus, vastavad tootmiskuupäevad ning vajaduse korral partii number või jätkuva tootmise korral tootmise määratletud osa number;

         — selle üksuse nimi ja aadress, millele lisandeid on tarnitud, tarnitud lisandite laad ja kogus ning vajaduse korral partii number või jätkuva tootmise korral tootmise määratletud osa number;

      ii) direktiiviga 82/471/EMÜ hõlmatud toodete puhul:

         — toodete laad ja toodetud kogus, vastavad tootmiskuupäevad ning vajaduse korral partii number või jätkuva tootmise korral tootmise määratletud osa number;

         — nende üksuste või kasutajate (üksused või põllumajandusettevõtted) nimed ja aadressid, kellele need tooted on tarnitud, koos tarnitud toodete laadi ja koguse andmetega ning vajaduse korral partii number või jätkuva tootmise korral määratletud toodangu osa number;

      iii) eelsegude puhul:

         — söödalisandite tootjate või tarnijate nimed ja aadressid, tarnitud lisandite laad ja kasutatud lisandite kogus ning vajaduse korral partii number või jätkuva tootmise korral tootmise määratletud osa number;

         — eelsegu tootmise kuupäev ning vajaduse korral partii number;

         — selle üksuse nimi ja aadress, kuhu eelsegu on tarnitud, tarnimise kuupäev, tarnitud eelsegu laad ja kogus ning vajaduse korral partii number;

      iv) segasööda/söödatooraine puhul:

         — söödalisandi/eelsegu tootjate või tarnijate nimed ja aadressid, kasutatud eelsegu laad ja kogus ning vajaduse korral partii number;

▼B

— söödatooraine ja segasööda tarnijate nimed ja aadressid ning tarnimise kuupäevad;

— segasööda liik, kogus ja koostis;

— toodetud söödatooraine või segasööda laad ja kogus koos tootmise kuupäevaga, ostja (näiteks põllumajandustootja või söödakäitleja) nimi ja aadress.

KAEBUSED JA TOODETE RINGLUSEST KÕRVALDAMINE

1. Söödakäitlejad peavad rakendama kaebuste registreerimise ja läbivaatamise süsteemi.

2. Nad peavad vajaduse korral võtma kasutusele süsteemi, mille abil tooted viivitamata ringlusest kõrvaldada. Nad peavad kirjalikult määratlema iga ringlusest kõrvaldatud toote sihtkoha ning enne tagasi ringlusse laskmist peavad nimetatud tooted uuesti läbima kvaliteedikontrolli.

▼B

III LISA

HEAD LOOMASÖÖTMISTAVAD

KARJATAMINE

Karja- ja heinamaade kasvatamist korraldatakse nii, et loomse toidu füüsilise, bioloogilise või keemilise saastumise oht on minimaalne.

Vajaduse korral tuleb karja- või heinamaa jätta enne seda, kui kari sellele sööma lastakse, ja karjatamistsüklite vahel piisavalt pikaks ajaks sööti, et vähendada miinimumini sõnnikust tuleneva bioloogilise ristsaastumise ohtu, kui selline oht on olemas, ning tagada põllumajanduskemikaalide keeluaegadest kinnipidamine.

NÕUDED LAUDA- JA SÖÖTMISSEADMETELE

Loomatootmisüksus peab olema projekteeritud nii, et seda on võimalik küllaldaselt puhastada. Loomatootmisüksust ja söötmisseadmeid tuleb ohtude kumuleerumise vältimiseks puhastada põhjalikult ja korrapäraselt. Puhastus- ja desinfitseerimiskemikaale tuleb kasutada vastavalt nende kasutusjuhistele ning neid tuleb hoida söödast ja söötmisalast eemal.

Kahjurite juurdepääsu tõkestamiseks loomatootmisüksuse juurde tuleb kehtestada kahjuritõrjesüsteem, et vähendada miinimumini sööda ja allapanu või loomaüksuste saastumise võimalikkus.

Hooned ja söötmisseadmed tuleb hoida puhtana. Sõnniku, jäätmete ja muude sööda võimalike saasteallikate korrapäraseks kõrvaldamiseks tuleb kehtestada süsteemid.

Loomatootmisüksuses kasutatavat sööta ja allapanu tuleb vahetada sageli ning sel ei tohi lasta hallitama minna.

SÖÖTMINE

1. **Ladustamine**

   Sööta tuleb ladustada kemikaalidest ja muudest loomasööda puhul keelatud toodetest eraldi. Ladustamiseks kasutatavad alad ja mahutid tuleb hoida puhta ja kuivana ning vajaduse korral tuleb rakendada asjakohaseid kahjuritõrjemeetmeid. Ladustamisalasid ja -mahuteid tuleb tarbetu ristsaastumise vältimiseks korrapäraselt puhastada.

   Seemned tuleb ladustada nõuetekohaselt ja nii, et loomad neile juurde ei pääse.

   Ravimsööt ja muu kui ravimsööt, mis on mõeldud eri loomakategooriatele või -liikidele, tuleb ladustada nii, et selle söötmise oht muudele kui sihtloomadele on võimalikult väike.

2. **Jaotamine**

   Põllumajandusettevõtte söödajaotussüsteem peab tagama, et õige sööt saadetakse õigesse sihtkohta. Jaotamise ja söötmise ajal tuleb sööta käidelda viisil, millega tagatakse, et saastunud ladustusaladest ja -seadmetest tulenev saastumine ei ole võimalik. Ravimsööta tuleb saastumise vältimiseks käidelda muust söödast eraldi.

   Põllumajandusettevõttes kasutatavaid söödaveokeid ja -seadmeid tuleb puhastada korrapäraselt, eriti siis, kui neid kasutatakse ravimsööda kohaletoimetamiseks ja jaotamiseks.

▼B

SÖÖT JA VESI

Jootmis- või akvakultuurivesi peab olema toodetavatele loomadele kohase kvaliteediga. Kui on põhjust muretseda loomade või loomsete saaduste veest tingitud saastumise pärast, tuleb võtta meetmeid ohtude hindamiseks ja minimeerimiseks.

Söötmis- ja jootmisseadmed peavad olema projekteeritud, konstrueeritud ja paigutatud nii, et sööda ja vee saastumise oht on minimaalne. Jootmissüsteeme tuleb võimaluse korral korrapäraselt puhastada ja hooldada.

TÖÖTAJAD

Loomade söötmise ja kohtlemise eest vastutaval isikul peavad olema nõuetekohased oskused, teadmised ja pädevus.

▼B

IV LISA

1. PEATÜKK

Määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel lubatud lisandid:

— toitainelised lisandid: kõik selle grupi lisandid

— zootehnilised lisandid: kõik selle grupi lisandid

  — tehnoloogilised lisandid: määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa punkti 1 alapunktiga b (“antioksüdandid”) hõlmatud lisandid: üksnes lisandid, mille maksimaalne sisaldus on fikseeritud

— organoleptilised lisandid: määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa punkti 2 alapunktiga a (“värvained”) hõlmatud lisandid: karotinoidid ja ksantofüllid.

Direktiiviga 82/471/EMÜ hõlmatud tooted:

— bakterite, pärmide, vetikate ja alamate seente gruppi kuuluvatest mikroorganismidest saadud valkained: kõik selle rühma tooted (välja arvatud alarühm 1.2.1)

— aminohapete tootmise kõrvalsaadused fermentatsioonil: kõik selle rühma tooted.

2. PEATÜKK

Määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel lubatud lisandid:

— zootehnilised lisandid: määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa punkti 4 alapunktiga d (“muud zootehnilised lisandid”) hõlmatud lisandid

  — antibiootikumid: kõik lisandid,

  — koktsidiostaatikumid ja histomonostaatikumid: kõik söödalisandid,

  — kasvustimulaatorid: kõik söödalisandid;

— toitainelised lisandid:

  — määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa 3. lõike punktiga a (“vitamiinid, provitamiinid ja samalaadse toimega keemiliselt täpselt määratletud ained”) hõlmatud lisandid: A ja D,

  — määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa 3. lõike punktiga b (“mikroelementide ühendid”) hõlmatud lisandid: Cu ja Se.

3. PEATÜKK

Määruse (EÜ) nr 1831/2003 alusel lubatud lisandid:

zootehnilised lisandid: määruse (EÜ) nr 1831/2003 I lisa punkti 4 alapunktiga d (“muud zootehnilised lisandid”) hõlmatud lisandid

— antibiootikumid: kõik söödalisandid,

— koktsidiostaatikumid ja histomonostaatikumid: kõik söödalisandid,

— kasvustimulaatorid: kõik söödalisandid.

▼B

V LISA

I PEATÜKK

Tunnustatud söödakäitlemisettevõtete nimekiri

1	2	3	4	5
Tunnusnumber	Tegevus	Nimi või ärinimi ([1])	Aadress ([2])	Märkused

([1]) Söödakäitlemisettevõtte nimi või ärinimi.
([2]) Söödakäitlemisettevõtte aadress.

II PEATÜKK

Tunnusnumbril peab olema järgmine ülesehitus:

1. täht “α”, kui ettevõte on tunnustatud;

2. söödakäitlusettevõtte asukohaks oleva liikmesriigi või kolmanda riigi ISO-kood;

3. siseriiklik viitenumber pikkusega kuni kaheksa tähte ja/või numbrit.